

Аміна та її горизонти

З кропивницькою школяркою – ученицею ЗОШ №34 Аміною Козин – я познайомилась під час підбиття підсумків голосування за проекти для реалізації у межах громадського бюджету 2017 року. Справа ця для Кропивницького нова, кожен автор намагався донести ідею свого проекту, вибороти перемогу.

Проект Аміни не набрав більшості голосів, але дівчинка не впала у відчай і знову представила черговий проект для реалізації у наступному році. Її роботи різко вирізняються із загального потоку дитячих майданчиків, облаштування зон відпочинку, а то й просто реалізації робіт з теплосанації будівель комунальних закладів. Зрозуміло, що й такі напрямки діяльності місцевих активістів мають право на існування, але проекти Аміни мають суто естетичне спрямування. Така наполегливість старшокласниці стала приводом для ближчого знайомства з нею. І Аміна розповіла про свої захоплення, різнобічні інтереси, майбутню професію, в якій вона сподівається повною мірою реалізувати всі свої знання, активність та наполегливість у досягненні мети.

А реалізація проектів у рамках громадського бюджету для неї – один з кроків у цьому напрямку. Аміна каже: зовсім не засмучується, що за перший її проект – створення у місті зелених фітоскульптур, які б стали справжньою прикрасою Кропивницького, не проголосували. Можливо, таку ідею підхоплять професіонали-озеленювачі з КП “Благоустрій”?

– З давніх-давен існує мистецтво фігурної стрижки рослин – топіарій, – пояснює Аміна. – Деревам та іншим зеленим насадженням садівники надавали форм різноманітних фігур, птахів і звірів. На сьогоднішній момент відзначається постійно зростаючий інтерес до цього мистецтва, особливо в країнах Європи. Стрижені рослини стають все більш модними й актуальними і з успіхом використовуються в створенні сучасних садово-паркових композицій. От я і подумала, чому б наше місто не прикрасити такими скульптурами, щоб ними пишалися наші містяни. Таку ідею мені підказав мій друг зі Швеції Френк. Бо цей напрямок в європейських країнах досить розвинений, а в нашому місті цього немає.

Аміна розповідає, що в неї багато друзів за кордоном. Їхнє спілкування відбувається через Інтернет. Це досить серйозно допомагає дівчині вивчати англійську мову. А віднедавна вона захопилась китайською. Каже зацікавилась, бо хотіла пересвідчитись, чи така вона складна для опанування. Вивчає також через спілкування у всесвітньому павутинні, кілька годин на день приділяє цій мові. Розповідає, що і маму “присадила” на китайську. Наприклад, може зненацька попросити її китайською зробити чай або каву. Може коротко розповісти про себе та свою родину, сказати який сьогодні день, назвати дату. Вважає, що таке ґрунтовне знання мов їй допоможе у майбутніх подорожах, оволодінні професією. Хоче стати політологом.

Різнманітні ідеї і прагнення до самореалізації буквально переповнюють дівчину. І ось тепер на конкурс проектів громадського бюджету вона подала проект “Закохані ліхтарі”. Він був підтриманий координаційною радою і буде виставлений на голосування. Сподівається, що він буде реалізований. Об’єкт складається з лавочки для відпочинку, фігурно зроблених ліхтарів, які будуть працювати від сонячної панелі. Також там буде wi-fi зона, бо поряд із місцем розташування інсталяції розташований Донецький національний медичний університет і студентам буде досить комфортно мати безкоштовний Інтернет поряд із місцем свого навчання. До того ж, самі сонячні панелі – досить актуальний напрямок виробництва та використання енергії, запровадження енергоощадних технологій.

– Саму ідею “Закоханих ліхтарів” я запозичила з краєвидів італійського міста Турина. Подібний об’єкт вже реалізований в Луцьку, у Києві. Допомігав мені розробити наш, унікальний, кропивницький, проект начальник управління містобудування та

архітектури міської ради Вадим Мездрін. Також приємно було почути слова підтримки і від секретаря міської ради Андрія Табалова.

А ще у дівчини є проект 3D-малюнка, який би вона хотіла втілити на пішохідній частині вулиці Дворцової. Таке собі провалля з оголеними підземними комунікаціями. Виглядає досить реалістично. Його вона теж подавала на конкурс, започаткований однією з громадських організацій. Але організатори віддали перевагу іншій пропозиції.

Також Аміна Козин доволі досконально вивчає суспільно-політичні науки. Навчання у класі з правовим ухилом дає можливість їй застосовувати набуті знання у громадському житті. Пропонує свої ідеї шкільним активістам. Їздила на Всеукраїнський з'їзд лідерів учнівського самоврядування, де були учні з усіх областей України.

– Ми спілкувалися, обмінювалися досвідом, як реалізувати різноманітні проекти у своїх містах, – розповідає Аміна. – До цього я пройшла всі три етапи конкурсу – місцевий, регіональний та загальнодержавний, щоб вступити до Національної академії лідерства. Та був відбір, в тому числі, й за фізичними якостями учасників. Зокрема, ми піднімалися на гори Петрос та Говерлу у Карпатах. Дякую своїм батькам, що підтримують мене у таких починаннях.

Аміна хоче створити і свою громадську організацію, в якій би об'єдналися її однодумці з молодіжного середовища. Напрямок діяльності стали б молодіжні інноваційні проекти – мистецькі, екологічні тощо. Такі проекти можна було б подавати на розгляд у різноманітні міжнародні фонди, отримувати гранти та реалізувати їх у рідному місті.

А ще 16-річна школярка зацікавилась розбудовою місцевого самоврядування, децентралізацією, зокрема, вивчає досвід скандинавських країн. Знайшла друзів у Швеції, Данії, Фінляндії, спілкується з ними по скапу англійською, вони висилають електронні підручники. Зі свого боку намагається їх навчити азам української мови. А ще зміцнилась дружба із американкою Скайлер – викладачкою англійської мови, яка нині проживає в Іспанії. Колись вона приїздила в Україну і навіть викладала у Аміні. Таке спілкування лише на користь школярці, бо відкриває перед нею нові мовні, освітні горизонти, різноманіття та різнобарв'я різних культур світу.

– Я весь час перебуваю у пошуку, – розповідає Аміна. – Спочатку думала, що буду перекладачем, потім – дизайнером. Тепер зупинилась на політології. І зараз все підпорядкувала належній підготовці до ЗНО. Репетиторів ніколи не мала. Займаюсь самостійно, використовую різні освітні програми. Думаю, впораюсь і отримаю належні бали.

Ось така у нас унікальна молодь підрастає. Намагається охопити неосяжне. Та, як знати, може, те саме неосяжне має цілком конкретні межі, горизонти, визначену мету, до якої треба прагнути, щоб повною мірою пізнати себе, оточуючий світ, реалізуватись у житті?

Оксана ВЕРСТЮК